

ကရီသံ-စာသစ် အိမ်ထက် ဓာတ်မီး ချက်၍ ညက်ညက်
 ကြေမှု သက်လျော့ကျသော် အူမ အဆုံး ဝါးလုံး
 အဆစ် လက်ရှစ်သစ်မျှ ပမာဏချိန် စာဟောင်း
 အိမ်ဝယ် စုတုယ်နေလျက် မြေညက်အတု အစာ
 ဟောင်းအစုသည်။ အတ္ထိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ ငါသူတပါး
 လားလားမဟုတ် စက်ဆုတ်ဘွယ်သာ ထင်ရှားရှိပါ
 သည် တကား။

သောပိုးတို့၏ အစာဖြစ်၏။ တပုံကား ဝမ်းမီးလောင်ရာတွင်
 ကုန်သွား၏။ ကျန် ၃-ပုံတွင် တပုံသည် ကျင်ကြီး၊ တပုံကား
 ကျင်ငယ် ဖြစ်၏။ နောက်ဆုံး တပုံသာ အဆီအနှစ်အဖြစ်ဖြင့်
 ကျန်၍ သွေးသားများကို တိုးပွားစေသတည်း။

အစာဟောင်း။ ။ ကျင်ကြီး(မစင်) ကိုပင် “အစာဟောင်း”
 ဟု ဆိုသည်။ ချက်၏အောက်နှင့် ကျောက်
 ကုန်းဆူးရိုးတို့၏ အတွင်းဝယ် အူမကြီးအဆုံး၌ အစောက်လက်
 ၈-သစ်ခန့် ရှည်လျားသော ဝါးကျည်တောက်နှင့် သဏ္ဌာန်
 တူသော အစာဟောင်းအိမ် ရှိ၏။ အစာသစ်အိမ်၌ ကျရောက်
 သမျှ အစားအစာတွေသည် ဝမ်းမီးကြောင့် ညက်ညက်
 ကြေမှုအောင် ကျက်၍ အူမကြီး၏ အခေါင်းမှ လျောသက်
 ပြီးလျှင် အစာဟောင်းအိမ်ဝယ် (ဝါးဆစ် အတွင်း၌ ထည့်ထား
 အပ်သော မြေဝါညက်နှင့်တူစွာ) စုပေါင်းမိကြလေသည်။ ထိုသို့
 ကြေကျက်စုပေါင်းသော အစာဟောင်းကိုပင် “ကရီသံ=
 ကျင်ကြီး” ဟု ခေါ်၏။ အရပ်ဒေသအားဖြင့် အစာသစ်သည်